

JAK VYROBIT PRAŠNOU CESTU (8.12.2004)

Na žádném kolejišti by asi neměly chybět lesní nebo polní cesty. Dodá to krajině takový přirozený ráz. Jak už jsem několikrát zmínil, mám zálibu v zarostlých tratích a zákoutích, kde bují vysoká tráva. Stejně tak se mi líbí zarostlá lesní cesta, po které málokdy něco projede. Rád pozoruji při jízdě vlakem okolí tratě a sbírám inspiraci. Je spousta míst, kde jsou již nepoužívané železniční přejezdy se závorami, které se asi nikdy nezvednou. Cesty k nim se pomalu ztrácí v křoví a náletech. Jsou však cesty, které používané jsou. A o nich bude tento článek.

Stejně jako většina udělátek, nebude ani toto nijak složité. Spousta dobře vypadajících objektů na kolejišti vznikla díky překvapivě jednoduchému pracovníku postupu. Je pravdou, že před několika lety se mi zdálo nemožné některé věci vlastními silami vyrobit, ovšem když se nyní ohlédnu zpět, nejsem schopen pochopit, co se mi na tom zdálo tak složité. ☺ Třeba zrovna cestu v louce jsem dělal jednoduše tak, že jsem natřel vodou požadovaný pruh v louce tvořené kobercem, po chvíli jsem nožem „oholil“ vlákna z namočeného místa a cestu znázornil pomocí tempery. Doprostřed cesty jsem poté nalepil vysušená oholená vlákna. Tenkrát jsem byl velmi spokojen, dnes bych nic takového nedělal.

Je známo, že příroda nám pro modelování nabízí nepřeberné množství materiálů. Proto i já jsem pro vytvoření prašné cesty použil přírodní materiál – štěrk. Pro ten jsem si (jak už jsem psal při výrobě nákladů) zajel do Královce na nádraží pod zrušenou nakládací rampu. Tam je toho ještě dost. ☺ Štěrk jsem přesál obyčejným drátěným kuchyňským cedníkem s velikostí otvorů přibližně 1 milimetr. Takto přesátý štěrk jsem pořádně vysušil a po té jej přesál na kontrolním síti o hrubosti 0,5 milimetru. Tím jsem získal hrubší štěrk použitelný pro stavbu kolejového lože, a jemný, téměř prachový, který poslouží právě ke stavbě cesty.

Jako základ tělesa cesty může posloužit cokoli. Chceme-li cestu vyvýšenou, můžeme použít pruh lepenky z nějaké krabice. Má-li být cesta v úrovni okolních ploch, stačí vyspravit případné větší nerovnosti třeba sádrou nebo tmelem. Potom základ natřeme hustým Herkulesem a posypeme pečlivě štěrkovým prachem. Raději více, než méně. Přebytný prach potom můžeme sesypat zpět do nádoby či na noviny a použít znovu. Postup opakujeme několikrát, dokud nedocílíme stavu, kdy už nám nikde neprosvítá základ tělesa. Kdo chce, může do prachu sypaného na rozetřené lepidlo přidat i hrubší štěrk, vznikne tím kamenitější cesta. Nesmíme zapomenout, že v takovýchto cestách jsou většinou vyježděné koleje od nákladních aut, traktorů a jiné těžké techniky používané na polích i v lesích. Mě k tomu posloužila Ifa. Vždy po zasypání lepidla prachem jsem s ní několikrát projel cestu a poté jsem koleje znovu mírně zasypal, aby ve vytlačených částech nevyšlo lepidlo. Někde je dobré zatlačit více, aby vznikla větší prohlubeň, která se za vydatnějších dešťů promění v hlubokou kaluž. U nás v lese je takových „kráterů“ v cestě dost. ☺ Možná by nebylo špatné vzít jednu nebo dvě granulky E-Z Water od Woodland Scenics, dát je do těchto děr a horkovzdušnou pistolí je opatrně roztavit, aby se pěkně rozlily. Mohla by vzniknout celkem slušná kaluž. Zatím to ale nemám odzkoušené, je to jen nápad.

Po dokončení štěrkového posypu cesty a samozřejmě po jeho zaschnutí přichází na řadu druhá etapa stavby cesty. Málokdy je takováto cesta bez stébla trávy. Většinou mezi kameny prorůstá, a to jak na středu cesty, kam se kola vozidel nedostanou, tak i přímo ve vyjetých kolejích. K tomu je možno použít velmi jemnou molitanovou drť. Já jsem použil mimo molitanu také volně opadaná stébla statické trávy Heki. Vzal jsem vždy menší nebo větší chomáček stébel mezi prsty, jeden konec zatřihnul a zasadil do kapičky neředěného Herkulesu. Takto jsem udělal střed cesty. Okraje cesty je možno udělat přímo pomocí statické trávy na tkanině nebo stejným způsobem jako střed. Výsledek vypadá opravdu skvěle, což je vidět na fotografiích.

OBRÁZKOVÁ PŘÍLOHA

Obr.1 – Vytváření povrchu cesty

Obr.2 – Auto dobře posloužilo k vytvoření kolejí

Obr.3 – Cesta vyvýšená pomocí lepenky

Obr.4 – Detail výmolu v cestě

Obr.5 – Přejezd na polní cestě

Obr.6 – Model cesty v praxi